

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 49. Veram sanctitatem in amore Dei consistere

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

sumus, in hoc exilio certis & angustis limitibus conclusa est; amare autem possumus quantum volumus, quantum scilicet ipse dederit, qui sine modo amari desiderat; nec ullus amor terminus præfixus est. Plerique tamen stulto errore decepti, malunt semper quærendo numquam Deum invenire, quàm amando possidere

§. X L I X. *Veram sanctitatem in amore Dei consistere.*

M Andatum habemus à Deo ut simus sancti: ait enim: *Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Levit. 11. 45.* Est autem sanctitas ab omni labe libera & omnino perfecta & omni ex parte immaculata puritas. Sicut enim res omnes ex mistione peioris & inferioris sordes contrahunt & polluuntur, ut argentum ex mistione plumbi, vestis aspersione luti: ita anima impura fit & immunda cum rebus infimis adhæret, nec prorsus pura ac sancta esse potest, nisi à cunctis rebus creatis avulsa sit. Consistit igitur sanctitas in omnimodâ puritate & in immobili cum Deo unione, quæ arctissimo amoris nexu perficitur; cum expurgata anima ab omni rubigine terrenorum affectuum, cunctisque rebus celsior eam justitiæ perfectionem adepta est, ut verè & securè audeat dicere cum Apostolo: *Quis me separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames; an nuditas; an periculum; an persecutio; an gladius? certus sum enim quia neque mors neque vita, neque angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit me separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro. Rom. 8. 35.* Ieiunia, eleemosynæ, castigatio carnis, usus Sacramentorum & aliæ ejusdem generis exercitationes ad consequendam sanctitatem plurimum valent, sed sine charitate nihil profunt, quamvis in cibos pauperum omnes facultates distribuantur & proprium corpus igni tradatur, ut docet Apostolus. *1. Cor. 13. 3.* Potest etiam in aliis virtutibus aliquando dispensatio locum habere, quoniam infirmi à jejuniis, pauperes à danda elec-

mosyna, debiles à corporis afflictatione sæpè eximuntur : at à præcepto charitatis, quæ omnium præceptorum finis est & christianæ legis plenitudo, nemo immunis est, nemo quacunque cogente vi, sive necessitate aut impediri, aut excusari potest quin Deum amet & ad eum iugiter aspiret. Paupertas, ægritudo & alia impedimenta, quæ cæterarum virtutum exercitationi obicem ponunt, amoris pabulum subministrant. Intus est dilectio, in corde, in voluntate; & quod à nobis super omnia requirit Deus, in nobis ipsis collocavit. Hoc est illud unum, quod solum, est necessarium & solum sufficit, ut sancti simus. Hoc maximum & præcipuum mandatum, cæteris suavius & facilius : quid enim jucundius, quàm amare & quis est, qui audeat dicere, non possum amare ? Qui verò Deum amat, qui unus est, is omnia amat in uno & unum in omnibus : & si aliquid aliter amat, quàm in uno & propter unum, is Deum non amat, quia aliquid amat, quod Deus non est. Deo nihil superius est, nihil æquale : Ideò mens ab illo averti nequit, nisi ad inferiora & sensibilia convertatur, à quibus elevari nunquam poterit, nisi à terrenis emergens, quæ pondus animæ sunt, iterum revertatur ad illum, à quo infelicitè recesserat. Ut igitur sancti simus, necessarium est à nobis ipsis recedere, & ab omnibus, quæ extra Deum sunt & ad illud principium regredi, à quo profluximus, totâque virtute illi adhærere : nam ibi unum cum uno erimus, una vita, vnus spiritus, una felicitas.

§. L. *Multi sunt vocati, pauci electi.*

NUllus acrior stimulus pravis moribus corrigendis, vitæque nostræ ad normam Evangelii instituendæ quàm illa horribilis, & tremenda sententia : *Multi sunt vocati, pauci verò electi. Matth. 20. 16.* si tamen ejus sensum intimè penetremus. Nemo enim scit, an illâ vocatione sit vocatus, quâ secundum propositum illi vocati sunt, de quibus scriptum est : *Quos vocavit, illos & iusti-*